

[Pinholt.]

resterende Del af Hartkornsskatten og visse Dele af Ejendomsskylden, som vi maatte anse for ganske irrationelle, tog vi ud. Derimod foreslog han, at forinden man kunde beregne Grundstigningsskylden, skulde man tage 10 pro mille af Ejendomsværdien fra, og det er netop det, jeg har gjort gældende overfor den højtærede Minister, at vi maa kræve, at der fratages et bestemt Beløb, inden man overhovedet beregner Grundstigningsskylden.

Det ærede Medlem Hr. Lundberg, som vistnok er Medlem af Overskyldraadet, kan ikke være ubekendt med, at alle Vurderingerne i Landet ikke er ensartede, at nogle kan være for lave, andre for høje. Jeg har haft Lejlighed til at se Vurderinger, som i og for sig indenfor den enkelte Skyldkreds har været nogenlunde — nogenlunde — rimelige, ikke helt gode, men fra Kreds til Kreds har de været næsten fortvivlede. Og paa det Grundlag at beregne en Grundstigningsskyld, forinden der er frataget et vist Beløb, som kan borteskamotere de Fejlmomenter, der er, mener jeg ikke vi kan.

Vi har jo Grundværdistigningsskyld. Den har ikke virket endnu, det er rigtigt, for i Henhold til Loven kan den ikke komme til at virke, inden man faar en ny Vurdering. Men jeg maa sige, at det kan slet ikke blive saa betydningsløst med den Begyndelse, her er gjort, den Begyndelse er i og for sig meget respektabel. Om man saa kan gaa videre, ved jeg ikke, men jeg ønsker, man først skal se, hvordan det kan komme til at gaa af.

Det Forslag, som den højtærede Minister forelagde i Fjor, var jo af den Beskaffenhed, at i de Kommuner, hvor de havde en kommunal og en amtlig Grundskyld af f. Eks. 2 pCt., vilde man komme til at saadant et Grundværdistigningsbeløb at give 5,2 pCt. af hele den Grundværdistigning, der var, og det synes jeg dog er en noget kraftig Beskatning. Det er rigtigt, at det Beløb ved dette Forslag vil gaa noget ned, men alligevel maa man være forberedt paa, at der kan ske Uret, og det er det, vi ikke ønsker.

Vi vil — og det har vi udtalt mange Gange — være med til en Grundværdistigningsskyld, den er vi ogsaa gaaet med til. Det ærede Medlem erklærede saa flot, at det er slet ikke noget, og at vi har sagt: Gudskelov, at der ikke blev noget tilbage af den tidligere Indenrigsministers Forslag. Der blev jo heller ikke meget andet tilbage end selve Titelen — men han var dog inde paa den Tanke, at man maatte

have et afgiftsfrit Beløb, og jeg tror, jeg kan sige, at vi for vort Vedkommende ikke ønsker at medvirke til Gennemførelsen af et Lovforslag, hvor man maa vente, at uberegnelige Konjunkturstigninger og andre Forhold, som kan være uvedkommende, foraarsager en Værdistigning, som er uægte. Noget saadant vil vi ikke være med til, saadanne Ting vil vi sikre os imod.

Og saa skal jeg sige, at om vi nu laver en Vej fra København til Køge langs Kysten, og der saa kommer Grundværdistigninger, vil jeg ikke være utilbøjelig til at tro, at man, forinden man lægger den Vej, i væsentlig Grad vil kunne binde store Dele af den Værdistigning, der der vil komme, og hvis man tager en nogenlunde kraftig Grundskyld baade til Amt og til Kommune, og man saa bruger den Grundstigningsskyld, vi nu har, vil man kunne komme op paa en ret betydelig Afgift af den Grundværdistigning, der bliver.

Man maa huske paa, at efter det foreliggende Forslag er det saadan, at de, der har Jord i offentligt Eje, kommer ikke ind under Grundværdistigningsskatten, de svarer deres 4½ pCt. af den Værdi, de har; men de, der er Selvejere og skal have Grundværdistigningsskylden, skal af Grundværdistigningen svare en Skat, som i alt Fald efter det tidligere Forslag kunde gaa op paa over 5 pCt.

Det synes jeg ikke der er nogen større Grund til at gøre, for det vilde give Bagslag, det er der ikke Tvivl om, og man vilde blive nødt til at ændre paa Forholdene. Det er Grunden til, at vi ikke kan gaa med til Forslaget selv i den foreliggende Form. Jeg havde ikke ventet, at jeg skulde blive nødt til at sige det her, for jeg sagde det meste af det i Fjor; men da man endelig, efter at have ønsket ikke at faa nogen Debat, dog rejser Debatten, har jeg jo været nødt til at give et Svar.

Fibiger: Naar der bliver Tale om Grundskyld, har man Indtrykket af, at Socialdemokraterne, de Radikale og Retsstatspartiet skal se, hvem der kan overbyde hinanden ved at være den ivrigste til at tage det mest mulige, og jeg har Indtrykket af, at Retsstatspartiet i Dag gik af med Sejren, for de vilde have det hele; der var ikke Tale om Halvdelen eller tre Fjerdedele, det var at gaa paa Akkord paa uret Vis, hvis man ikke vilde tage det alt sammen. Jeg forstod ogsaa, at det ærede Medlem Hr. Lundberg reagerede saaledes: det skulde ikke siges, at Socialdemokratiet var mindre glubsk